

„A keresztény tanároknak...segíteniük kell kialakulni a diákokban a másik iránti nyitottságot, úgy fogva fel a másik embert, mint arcot, személyt,... akit meg kell ismerni és tisztelni kell a maga élettörténetével, értékeivel és hiányosságaival...Olyan gyerekek formálásában kell közreműködnötök, akik érdeklődők és nyitottak az őket körülvevő valóságra, képesek a törődésre és a gyengédségre,... akik mentesek azon elterjedt előítélettől, mely szerint csak akkor érvényesülhetünk, ha versenyképesek, agresszívek, kemények vagyunk másokkal... Tudatosítani kell, milyen változásokon ment át mind a család, mind az iskola, és meg kell újítani elköteleződésünket az építő együttműködés mellett – vagyis újra kell kötnünk a nevelési szövetséget – a gyermekek java érdekében...

Olyan életstílusra kell nevelni, amely a közös otthonunkkal, a teremtett világgal való törődő magatartáson alapul... nem fordulhat elő, hogy gondjainkba vesszük a kihalófélben lévő állatokat, de nem veszünk tudomást az idősek problémáiról...

Nem...szlogeneket kell sulykolni, hogy mit kellene tenni másoknak...

Kedves testvéreim!...Szövetségként működni érték és felelősség, mely a jelen pillanatban rátok van bízva. Istennek és az Egyház pásztorainak segítségével kamatoztatnotok kell ezt a kezetekbe helyezett talentumot.”

Ferenc pápa január 5-i megnyilatkozásából